
Prædiken til Sexagesima

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Sexagesima	4
Sexagesima	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Sexagesima

Sexagesima

Prædikedag Sexagesima

Prædikedato 15. februar 1925

Prædiketekst Lukas 8,4-15

Prædiken ID P150225-01

Kilde KMF-nr. 14.18.03 (Datering ifølge Niels Nøjgaard.)

Sexagesima

Den første Sædemand er Gud: fra hans Hænder fløj Kloders Titusinder ud i Verdensrummets uendelige Agermark; og paa hver Klodes Jordlod saaede han atter Livets Titusinder af Sædekorn. Det gav han Regn og Storm og Sol, Modgang og Kamp og Sejr for saadan at udvikle det bedste i det. Men meget ugodt udvikledes. Da lod han sin Søn stifte Guds Rige paa Jord. Og Jesus kom og saaede sine Ord ind i Hjerternes Jord, for at de kunde fæste Rod der og voxe op og kvæle Ukrudtet. Og efter ham staar vi Præster og saar, og enhver Kristen, ja, hvert Menn. saar ved sit Eksempel, saar godt og saar ondt ind i Menn-hjerter: saadan gør han, saadan gjorde han. Især saar da Forældrene i Børnenes Hjerter. Om vi nu kunde saa godt. Men lige saa svært som vi ofte føler det er at faa det gode til at gro i vore egne Hjerter, lige saa svært kan det føles at skulle saa, fordi det kan tykkes saa haabløst. Er det en Gerning, der duer; faar du noget ud af det. Kan det nytte at staa her og præd. Sønd. e. Sønd? Nytte for Sognet, nytte dig selv? Er det ikke spildt altsammen. Jesus har følt det samme; og han taler om 3 Slags Jord, hvor det blev spildt: (alle 3 Steder *høres* Ordet)

Den alfarne Vej — ingen Rodfæstning — der præd. — det er smænd godt altsammen det bliver aldrig andet end Overflade og Mundsvejr, det trænger aldrig ind, sætter aldrig Frugt

Det tynde Jordlag — de let begejstrede — ja, nu er de omvendt — og nu er de rørte, og fra nu begynder det — og saa slaar det over i sin Mods., bliver til Spot eller ved et sædeligt Fald — eller de ved ikke selv hvordan de gik, og et Øjeblik efter — nu, saa kan de være Fyr og Flamme igen.

Tjørnekrat — de faar aldrig tilegnet sig det ret, for megen Uro, Forlystelsessyge eller Spekulationer og idelige Bekymringer kvæler al Glæde; de hører det, men kan kun sukke ved det — det er maaske for de andre, vi osv.

Hvad er Guds Ord — det er Ordet, der taler med Myndighed til os, den uoverhørlige Tilskyndelse til at slippe det, vi selv føler ikke dur, og give os Evigheden i Vold.

Fra et ulige Aar, vel 1925